

Oriola, brots verds i quatre espines

Monserrate Guillén (Els Verds d'Oriola) i Antonia Moreno (PSPV-PSOE), en una imatge d'arxiu.

Quan Monserrate Guillén era a l'oposició, els regidors del PP van començar a anomenar-lo *el Musarraña*. Tots ells miraven cap al sostre mentre Guillén els acusava de connivència amb el polèmic industrial Àngel Fenoll i d'enfonsar econòmicament el municipi. Qui els havia de dir que aquest llicenciat en filologia, especialitzat en magisteri, amb un grau professional de música i que treballava com a professor a l'escola d'adults, seria l'alcalde d'Oriola a partir de l'11 de juny del 2011.

El primer d'una pedania i no de la ciutat mateixa, que hom recorde. Perquè l'alcalde, en efecte, prové de Torremendo, un emblema de la resistència davant Fenoll. Allà va intentar obrir un abocador de manera infructuosa, i Guillén va esdevenir-ne el líder veïnal. L'associació que presidia va fer-hi guàrdies rotatòries de 24 hores durant molts mesos, conscients com eren de la laxitud del consistori amb l'empresari. Fenoll mai no hi abocaria ni un camió de residus.

Aquella experiència el va dur a presentar-se a les eleccions del 2003 per la llista dels Verds, en què obtingué el 6%

El canvi de govern que es va produir a Oriola ara fa un any i mig ha posat fi als tractes de favor cap a l'empresari Àngel Fenoll, però la precarietat de l'executiu és absoluta. Només li donen suport nou dels 25 regidors.

dels vots i una acta de regidor: la seua. El 2007, la formació pujaria fins al 9% i tres regidors, i el 2011 mantindria els tres escons però amb vora l'11% dels vots. Les circumstàncies especials d'Oriola el farien erigir-se alcalde, el més important dels Verds a l'Estat espanyol.

Com a tal, Guillén ha marcat un abans i un després respecte a la seua predeces-

sora, Mónica Lorente. Molt més desconegut que ella, a l'inici rebia al despatx d'alcaldia tothom que li ho demanava i no va renovar el *renting* de l'Audi oficial. Els 20 quilòmetres que separen Torremendo de l'ajuntament, els recorre cada dia amb el seu vehicle particular i resulta senzill de veure'l pel carrer o a la cua de l'autoservei del restaurant que la Universitat Miguel Hernández té a Oriola.

Quatre anys després que Guillén, va estrenar-se com a regidora Antonia Moreno. També és professora, en aquest cas d'institut, però estava a punt de demanar l'excedència i fer les maletes. Volia marxar temporalment d'Oriola quan l'any 2005 contacten amb ella per refundar el PSPV-PSOE local. La direcció nacional havia dissolt la centenària agrupació després que Francisco García Ortuño, el portaveu municipal, els criticara públicament perquè "només es preocupen d'Oriola per passar la safata". Segons Moreno, Ortuño era "més còmplice que opositor" de les polítiques del PP.

Certament, en una de les intervencions telefòniques del *cas Brugal*, Fenoll admet que ha ajudat Ortuño a la campanya del 2007 –s'hi va presentar pel Partit Socialdemòcrata (PSD)– a fi de restar vots als socialistes. "Hay que machacar a la Moreno", hi diu textualment.

Tanmateix, la tasca d'oposició de Moreno va permetre que el PSPV-PSOE hi aconseguira un dels millors resultats del 2011 al País Valencià. Va perdre un regidor –en baixar dels set del 2007 als sis actuals– però va guanyar vots en relació als comicis anteriors, un cas paral·lel al PP de Lorente, que hi va obtenir més paperetes que quatre anys abans però va deixar-se dos regidors pel camí.

Passa que l'avanç dels ecologistes i dels liberals va ser més notable. El Centre Liberal Renovador (CLR), que hi va comparèixer de bracet de la formació de la costa i majoritàriament forana Claro, va créixer d'un a quatre representants. En global, els grups amb presència al consistori van passar del 84% al 96%.

La clau, en mans d'Alcántara. El Centre Liberal que havia nascut a la

segona meitat dels noranta com a conseqüència del trencament empresarial entre Àngel Fenoll i José Alcántara –el primer, amb una jugada a tres bandes, va quedar-se el 100% de Colsur, SL, la mercantil que recollia sense contracte el fem de la costa oriolana– patiria al seu torn una escissió, el Centre Liberal Renovador (CLR), després que Jesús Ferrández, el portaveu del CL, s'acostara a Fenoll.

El pes dels liberals a Oriola és important. Separats del PP, han arribat a ser la segona força –amb més del 20% dels vots– en una ciutat on el PP tenia la majoria absoluta. En crear-se el CLR, el CL desapareixerà aviat. I a partir del 2005, quan Mónica Lorente passa a controlar l'agrupació local del PP, el cara a cara és evident: ella compta amb el suport de Fenoll, i el CLR és l'alternativa d'Alcántara.

Als comicis del 2007 Lorente obté la majoria absoluta, però el 2011 és quan l'existència del CLR cobra valor i permet a Alcántara anotar-se la primera victòria d'aquest torcebraç político-empresarial. La suma dels sis regidors socialistes, els quatre liberals i els tres ecologistes els col·loca un escó per damunt dels dotze amb què s'ha quedat el PP. Els dos caps visibles del CLR són Pedro Mancebo i Juan Ignacio López-Bas, advocats i companys al bufet d'Alcántara. Asunción Mayoral i el britànic Bob Houlston completen la representació liberal.

Houlston lidera una formació centrada a la costa (Claro) integrada sobretot per estrangers. El 2007 es queden fora del consistori, però el 2011 fins i tot derrotaran el PP a les taules d'aquella part del municipi. Dels més de 30.000 forans que hi viuen –uns 17.000 dels quals, anglosaxons– tan sols exerceixen el seu dret al vot 2.800, però Houlston els fidelitza amb un discurs populista i un currículum que diu “ex-diplomàtic”. L'acord CLR-Claro possibilita el canvi a Oriola, atès que el PP –malgrat els problemes judicials que arrossega– queda a 200 vots de renovar la majoria absoluta. La costa ha sepultat les seues expectatives, i Houlston, que n'és conscient, adopta un paper protagonista. “És un pirata anglès, un sàtrapa colonial, un imperialista”, diu ara Antonia Moreno. “Vol fer de la costa d'Oriola un petit Gibraltar”, corrobora el liberal Mancebo, ja totalment distanciat.

El cert és que una de les raons que tesarà la corda del tripartit abans i tot de

Jaume Matas, que era ministre del Medi, va portar el 2002 l'emblema de l'Oriol com a agraïment per la defensa del transvasament de l'Ebre. Darrere seu, l'alcalde José Manuel Medina i els presidents valencians José Luis Olivas i Francisco Camps: tots quatre resultarien imputats. A sota, el 2008, acte a Oriola en favor del transvasament: a més dels presidents valencià, andalús i murcià, s'hi veu Ricardo Costa, Mónica Lorente, Rita Barberà, Alberto Fabra, Luis Díaz Alperi i José Joaquín Ripoll.

prendre forma és la concessió a Houlston de la regidoria de la Costa per part dels socialistes, segons ells perquè s'havia acordat prèviament a les eleccions.

L'endemà dels comicis, Moreno rep la trucada d'una persona que li demana reunir-se amb Alcántara, l'apoderat del CLR, a fi de negociar el disseny del nou govern. Ella s'hi nega, però està obligada a pactar amb “el fill de l'hidra”, tal com

li diu a l'advocat i empresari en qüestió, propietari de Tele Orihuela. Si atenem el símil, l'hidra –un monstre mitològic amb molts caps, tallat un dels quals li'n naixen més– és Àngel Fenoll.

Les converses seran trilaterals i inclouran dos regidors de cada partit. La proposta dels liberals d'alternar-se dos anys a l'alcaldia amb els socialistes és rebutjada per aquests. “Jo no havia vin-

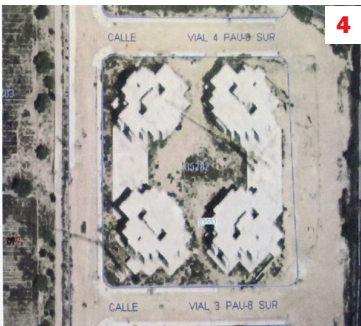
1

2

3

4

1. El Segura pel centre d'Oriola. 2 i 3. Alumnes del col·legi del Carme, amb símbols preconstitucionals fins i tot davant dels professors. 4. Una parcel·la pedània, segons el cadastre i la imatge aèria de l'Ajuntament. 5. Torremendo, la pedània de l'alcalde: la plaça del Caudillo ara és del Pueblo, els estrangers (6) també hi han arrelat i l'església de Monserrate (7), patrona local. 8. Al laberint de la costa, hi predomina l'anglès.

5

6

7

8

gut ací a canviar un *capo* per un altre”, explica Moreno. Tot semblava blocat.

L'únic capaç de desllorigar l'embolic era Monserrate Guillén. Moreno el proposa com a alcalde, però el CLR s'hi nega; al capdavant, Els Verds només tenien tres dels tretze regidors del tripartit. “Els votants del CLR no haurien entès que Lorente haguera continuat a l'alcaldia”, rebla Moreno. De fet, l'11 de juny del 2011, investeixen alcalde Guillén.

Les discrepàncies sobre el repartiment de les regidories, però, genera en primera instància un bipartit de socialistes i ecologistes. L'alcalde obre un període de cinc setmanes per incorporar-hi els liberals, i esgotat aquest temps, el PSPV es nega a acceptar les condicions del CLR: Infraestructures, Turisme, Urbanisme i una considerable rebaixa dels sous. Guillén va anar més lluny i va suggerir que no cobrara cap regidor.

“Érem al Gòlgota”, continua Moreno per explicar el calvari que els esperava el juliol del 2011, només un mes després d'haver-hi accedit, els regidors socialistes renuncien a les seues competències i l'alcalde té enllestida la seua carta de dimissió. *In extremis*, el CLR barra el pas de Lorente a l'alcaldia en renunciar a Urbanisme. El tripartit naix com a tal, però mai no es coordinarà correctament. Els recels són mutus.

Ara fa un any, el regidor de la Costa, Bob Houliston, toca el dos i deixa el govern en minoria. La moció de censura és possible si uneix el seu vot als dotze del PP, encara que Lorente ja està doblement encausada. El CLR s'afanya a expulsar-lo i, gràcies a la llei antitransfuguisme creada després de la moció de Benidorm del 2009, l'edil britànic no pot tombar l'equip municipal. Darrerament no ha tingut inconvenient a evidenciar en pú-

blic el seu suport a Lorente. “Em sobta que poc abans de fotografiar-se junts, la mà dreta de Houliston, Antonio Cerdán, estrenara un vehicle de gamma alta valorat en 70.000 euros”, raona Mancebo.

De baixes, n'hi ha hagut tres més. El setembre plegava la també liberal Asunción Mayoral, que era regidora de Contractació. Com en el cas de Houliston, el partit va afanyar-se a fer-la fora. Tots dos han recorregut a la justícia, que dictaminarà pròximament si han estat legals.

“Tenim la certesa que el PP és al darrere d'ambdues baixes”, assegura Mancebo, per a qui Mayoral “no treballava ni venia a reunions, i havia votat en contra de decisions consensuades pel govern”.

Curiosament Lorente, poc abans de perdre l'alcaldia, va aconseguir que la Generalitat reconeguera Oriola amb l'estatus de “gran ciutat”, cosa que permet un funcionament més flexible. Moltes

decisions no passen pel plenari sinó tan sols per la junta de govern, però les més importants, és clar, no poden esquivar-lo. El govern va fent, sense aprovar els pressupostos ni unes altres mesures de pes.

Des de dijous passat, a més, el tripartit torna a ser bipartit. Mancebo i López-Bas han estat desposseïts de les seues funcions. L'alcalde hi detectava "excés de protagonisme" i "manca de confiança amb la resta del govern". L'entesa amb el PP, això sí, és difícil: "De l'honorabilitat de l'equip de govern no dubte; de la dels regidors del PP, sí", etziba Mancebo.

Els canvis. La precarietat és màxima, però el govern va fent. Ha municipalitzat el contracte del fem per la sospita que Fenoll hi era al darrere, ha clausurat l'abocador de la Murada i urbanísticament prepara la legalització de 12.000 cases. Amb fotos aèries —"ens han costat 13.000 euros", comenta el regidor de l'àrea, Antonio Zapata— comparen la informació del cadastre amb la realitat: moltes parcel·les de les pedanies han estat ocupades al marge de la normativa. Han pagat sancions de 15.000 euros a 100.000 —"sovint el promotor ja incloïa en el preu de l'habitatge la multa corresponent"— i des d'ara seran legals: el nou govern les inclourà en el nou pla general. L'encara vigent data del 1990, i només a la costa, hi han sorgit 32.000 bungalous.

També s'hi han canviat els noms preconstitucionals dels carrers. "No em sembla bé, és problemàtic a l'hora de rebre les cartes", explica Antonia Martínez, veïna de Torremendo. En canvi, als col·legis religiosos concertats tot continua igual: "S'hi respira nacionalcatolicisme", afirma Álvaro Samper, membre d'un col·lectiu que critica que "la ciutat del poeta [Miguel Hernández] no té biblioteca". L'única que hi ha, fins que se n'inaugure la nova, tan sols obri als matins.

I a la costa, el col·legi Platges d'Oriola està en barracots des que va nàixer, el 2002. "Quatre de cada cinc alumnes són estrangers, amb grans problemes d'adaptació: per l'idioma —treballen amb traductors— i per la desestructuració familiar: problemes econòmics, d'alcoholisme, etc.", informa el seu director, l'asturià Francisco de la Peña.

Manca d'adaptació i desestructuració, sí. Com el govern local.

Victor Maceda

"El problema no és Fenoll, sinó qui el deixava fer"

Regidor verd des del 2003 i alcalde des del 2011, Monserrate Guillén és d'esquerres, ecologista i laic, una 'rara avis' en un entorn com l'oriolà.

L'any i mig que fa que governa també ha estat ple de contradiccions, però qui dia passa, any empeny.

"El 2007, quan José Manuel Medina deixa l'alcaldia, el deute d'Oriola era de 26 milions, hi havia un altre milió i mig de factures sense justificar i un remanent superior als quinze milions. Del 2007 al 2011, amb Mónica Lorente, el deute amb els bancs va disparar-se dels 26 milions a més de 60, i 30 milions més que ens vam trobar als calaixos, vuit dels quals són als jutjats: factures sense consignació pressupostària, sense signar o sense concepte, i 1,3 milions més de les expropiacions de l'N-332, de les quals no van pagar ni un euro. Tenim la caixa buida, els bancs no ens donen un cèntim i hem de complir el pla d'ajust. Un autèntic drama."

—**Què ha passat a Oriola, doncs?**

—Ací ingressàvem diners a cabassos, però se n'anaven abans d'entrar! Per això hi ha urbanitzacions enmig del no-res, sense serveis ni connexions, piscines privades en sòl públic... Per això aquest maremàgnun. I tenim molts funcionaris: de molt bons i de pitjors, alguns dels quals hi han accedit clientelament o per saldar deutes. Això a banda, la immensa majoria de les obres públiques dels darrers anys s'han executat amb fons estatals i autonòmics. On són els diners? No ho sé, però Oriola hauria de ser rica.

—**Sou regidor des del 2003. No en teniu ni idea?**

—No en tinc ni idea. Només sé que hi havia 30 milions als calaixos, que la caixa és ben buida i que ens ha tocat pagar allò que ells [el PP] van deixar sense

pagar els anys 2009, 2010 i la primera meitat del 2011. Unes altres no podem abonar-les perquè no inclouen cap consignació.

—**De les ciutats de l'estat de més de 50.000 habitants, fa anys que Oriola i Torrevella són les que tenen un ajuntament menys transparent.**

—És lògic. Els comptes del 2001 no van aprovar-se fins el 2011. I ara que estem a punt de presentar els del 2010, el Tribunal de Comptes ens retrau que encara no ho hàgem fet. Com pot ser això? Qui ho ha permès, tots aquests anys? Jo només sóc culpable de no haver enllestit a temps els del 2011, a causa del pla d'ajust.

—**Oriola ha esdevingut el paradigma de la corrupció local. D'allò que us heu assabentat des que sou alcalde, quins casos us semblen més penosos?**

—Em sembla mesquí passar com a dieta un cafè que t'has pres a un aeroport en un viatge institucional, tal com va fer la senyora [Pepa] Ferrando [ex-regidora de Cultura i actual presidenta del PP oriolà], o l'unflament desorbitat de les factures per part dels proveïdors. Corrupció consentida, perquè tothom ho sabia. O encarregar treballs a empreses molt afins al PP, o convocar un concurs menor i que les empreses que s'hi presentaren foren de la mateixa gent, algunes de les quals hi optaven amb ofertes superior al límit requerit, i la que s'ho havia d'endur, amb una que hi quedava un cèntim per sota.

—**Des que sou l'alcalde, heu parlat amb Àngel Fenoll o amb el seu fill?**

—Amb el fill no ho he fet mai, i amb el pare, en dues ocasions, però ja fa molt de temps. A començament dels anys 90, en un camí rural, fins i tot em va costar d'entendre'l. La segona, el 2005, quan jo ja era regidor, va visitar-me al despatx per demanar-me que permetera l'accés de residus a l'abocador del meu poble [la pedania de Torremendo, de la qual Guillén era el líder veïnal]. Sempre he rebut tothom que així m'ho ha sol·licitat, va dir-me el que m'havia de dir, i des d'aquell dia no hem tornat a parlar.

—**Quina opinió us mereix Fenoll?**

—El problema no és tant Àngel Fenoll i la seua manca d'escrúpols com la persona que li permetia fer tot allò que li donava la gana. Deixem que actue la justícia. De la meua banda, tolerància zero.

—**Per a ell, deveu ser com el dimoni: heu esgarrat el contracte del fem de l'UTE de què presumptament formava part i heu clausurat la part oriolana del seu abocador**

—Li és igual, i us ho dic seriosament. Tot això no li importa gens. El problema és que els mestres d'Àngel Fenoll han estat alguns polítics d'aquesta ciutat, ells van ensenyar-lo a fer bestieses. Jo només sóc "el hijo puta ese", tal com diu el seu fill en una cinta [de les interceptades en el cas Brugal]. Tenen molt clar que no els en consentiré ni una, que s'ha acabat la impunitat amb què actuaven a Oriola i més en concret a [la pedania de] la Murada. Ja n'hi havia prou que els seus veïns en patiren els efectes.

—**Fenoll us va intentar subornar?**

—Quan vaig reunir-me amb ell al meu despatx municipal em va deixar anar, de manera sibil·lina, que si ens portàvem bé, Els Verds d'Oriola no tindriem cap problema, perquè "yo siempre me he llevado bien con todo el mundo". Personalment, però, mai no m'ha ofert res.

—**Us han amenaçat mai?**

—Veladament, en alguna ocasió, però mai no ha passat d'ací.

—**Com us ha canviat la vida des que el 2003 us va estrenar com a regidor? Dur la contra a Oriola no és fàcil.**

—Bé, tan sols vaig patir insomni sis mesos: des de les setmanes prèvies al ple d'investidura [11 de juny del 2011] fins al desembre d'aquell any.

—**De fet, l'endemà que us van investir alcalde, us vau trobar que...**

—...que no teníem un dels grups. Tot i això, sempre vaig confiar que tots tres

[PSPV-PSOE, Centre Liberal Renovador i Els Verds] ens posàriem d'acord. Feia temps que lluitàvem units i fins i tot havíem visitat la fiscalia conjuntament. Vaig tardar alguns anys a ser conscient de tota la corrupció que niava a l'ajuntament, però en adonar-me'n, vaig tenir clar que la truita es capgiraria algun dia.

—**El 18 de juliol del 2011, però, ja teníeu a punt la carta de dimissió. L'any i mig que porteu com a alcalde ha estat un autèntic calvari... Un homenatge a la Setmana Santa oriolana, potser.**

—És cert. No feia ni cinc setmanes de la presa de possessió i ja tenia, damunt la taula, la meua dimissió. Ho havia consensuat amb els companys del PSOE: si abans d'aquella data no havíem pactat un repartiment de regidories que permetera l'accés del CLR-Claro, jo me n'anava.

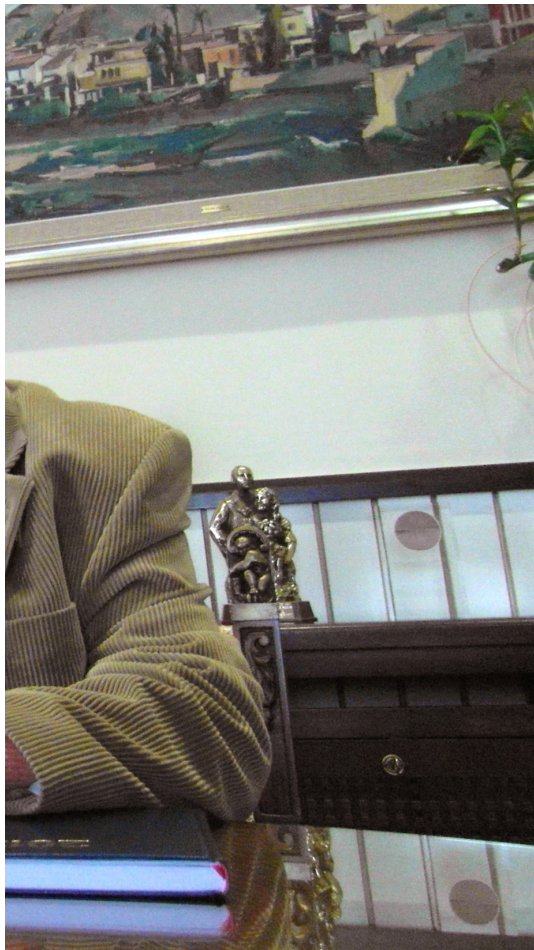
—**Malgrat l'acord in extremis, dos dels quatre edils liberals van ser expulsats pel seu propi partit més endavant. Des d'aleshores que esteu en minoria.**

—És clar que costa molt governar així. Vam prorrogar els pressupostos del 2011 i haurem de fer igual després de l'estiu.

És trist que ens trobem en aquesta situació, sobretot perquè Bob Houliston [el primer dels dos regidors expulsats] va afirmar al seu dia, amb relació a Mónica Lorente, que mai no deixaria governar una persona corrupta. Ho va dir ell.

—**Us ho esperàveu? Per què s'arriba al trencament?**

—Els Verds i el PSOE vam oferir a Houliston, com a representant de Claro [partit independent de la costa oriolana, zona de clara majoria forana], la regidoria de la costa fins i tot abans de tancar l'acord global amb el CLR. Era una cosa que ja estava parlada. Paral·lelament, Pedro Mancebo [portaveu del CLR] ens havia llançat l'envit que no entraria al govern si no gestionava Infraestructures, l'àrea de què finalment va fer-se càrrec. Però Houliston ja havia fet saber a Mancebo que ell hi accediria, al marge d'allò que fera el CLR... En aquell moment em va quedar clar que, tard o d'hora, ho pagàriem; entre ells dos ja hi havia diferències personals molt evidents. Després vindria el trencament de la seua coalició, suposadament amb la intervenció d'Àn-

gel Fenoll, que anhelava una moció de censura del PP i Huligston.

—**Superareu ara l'eixida dels dos regidors liberals –Pedro Mancebo i Juan Ignacio López-Bas– que restaven al govern? Heu esdevingut un bipartit que només compta amb el suport de nou dels 25 regidors del consitori.**

—Hem de continuar endavant. No ens és indiferent ni som professionals de la política, a tots ens espera una feina que ens agrada molt. Ara bé, l'alternativa és un grup que té un terç dels seus membres imputats, i això no ho podem permetre. Governarem a favor dels ciutadans d'Oriola fins que ens deixen.

—**Les votacions, les teniu perdudes.**

“Fenoll i el seu fill saben molt bé que no els en consentiré ni una. Tolerància zero”

—Ja estàvem en minoria. Amb tot, apel·le a la responsabilitat de tothom per treure endavant aquesta ciutat.

—**Tant Mancebo com López Bas han reiterat que no signarien una moció de censura en contra vostra.**

—Ni tan sols no m'ho plantege, però aquest mecanisme legal hi és. El problema és que, com a alcalde, ja feia massa temps que havia d'aguantar desconsideracions en contra meua [de part del liberal Mancebo], com per exemple que no m'agafara el telèfon. Hem viscut moments de molta tensió perquè s'atribuïa mèrits d'unes altres àrees, potser pel desig de fer veure que manava més que no ho feia. Tot això ens impedia gestionar amb normalitat: “no li digues això”, “que no s'assabente d'allò”...

—**Els altres dos regidors liberals –Bob Houliston i Asunción Mayoral– ja havien sigut expulsats pel seu propi partit, però si els tribunals els donen la raó, sí que presentarien la moció.**

—La direcció del seu partit va obrar de manera legal; de motius per a fer-los fora, en tenien de sobra. En tot cas, acatarem allò que dictamine la justícia.

—**Com rebria Oriola un hipotètic retorn del PP al govern municipal?**

—La immensa majoria dels nostres votants, fins i tot alguns que no ho són, mai no ens perdonarien que permetérem el retorn del PP. Hi ha gent bona pertot arreu, també en el PP, i aquests saben que la situació anterior no podia continuar, de cap de les maneres.

—**I si regressara Mónica Lorente?**

—Seria molt lamentable que una persona com ella, doblement imputada, tornara a l'alcaldia. Oriola no s'ho mereix.

—**En aquest cas, penseu que Fenoll recuperaria algunes prebendes?**

—No en tinc cap dubte. Les relacions de la família Lorente amb el senyor Fenoll són òbvies.

—**Amb tot, el 2011, el PP va quedar-se a 200 vots de la majoria absoluta.**

—Havien estat 25 anys al poder. És clar que ací han passat moltes coses, però la gent necessita prou temps per a percebre'n els canvis. Per a molts l'alcalde és “de fora”, d'una pedania, no el perceben com a oriolà; els del PSOE, uns “rojos d'esquerres”, i els liberals, uns contestataris que s'han passat la vida denunciant la corrupció. Encara que a poc a poc qualla la idea que governem d'una altra manera, no és cosa d'una legislatura.

—**Heu aprofitat la redacció del nou pla general per a legalitzar les més de 10.000 cases il·legals del terme.**

—Sí, però des d'ara no en consentirem cap ni una. De fet, ja he signat diversos decrets de demolició de cases que encara no estaven habitades. Amb les ja ocupades, això no ho podíem fer. Els residents no en són els culpables; ho són els promotors sense escrúpols als qui l'ajuntament deixava fer.

—**Temps arrere es parlava molt del dèficit hídric de la comarca i el transvasament de l'Ebre era una reivindicació constant. Teniu prou aigua?**

—És un any de sequera important i tenim l'embassament de la Pedrera sota mínims perquè no ens arriba aigua del Tajo-Segura: el govern de Castella-la Manxa diu que no li competeix i es nega a reparar el tram que no funciona; però, malgrat tot, els nostres agricultors fan servir els pous amb molt de seny i van recuperant el reg tradicional. A més, revalorarem el palmerar, el segon més important d'Europa i un dels més bonics del món, l'únic a les falades d'una serra.

—**Oriola ha passat de ser la capital pro-transvasament de l'Ebre a tenir un alcalde antitransvasista.**

—En efecte, i no en sóc l'únic. Tot l'equip de govern pensa igual, estem convençuts que aquests recursos no els volien per al camp, sinó per a una altra cosa. Ja n'hi ha prou de concedir llicències per a explotacions que només busquen l'obtenció d'aigua per a fer casetes! Aquests recursos han d'anar als agricultors tradicionals. Fa molts anys que l'aigua del Tajo va reconvertir el secà en regadiu, no estic en contra d'aquest transvasament tan important per al nostre camp, però no en necessitem cap més.

—**Antitransvasista i laic. Com us ho feu, en un entorn tan catòlic?**

—Sempre he tingut bona relació amb l'església: hi anava a alguns actes, però inadvertit. No tenim per què dur-nos malament. La relació amb el bisbat és bona, aviat ens reunirem i parlarem del que ens separa i del que ens uneix. També tinc bona relació amb unes altres confessions... Oriola és especial? Sens dubte! Però l'errava qui pensava que jo no assistiria a les processons. Represente tots els oriolans. En la meua vida personal, és clar, faré el que em vinga de gust.

Victor Maceda